

ΜΟΛΤΚΕ

Δεν είχε σήμα γίγαντος ως ο μέγας αυτός συνεργάτης. Δεν έφερε το βαρύ κράνος με την κυμανομένην λoricάν. Μεθ' ης εκείνος ολυμπείου υπερηφάνειας. Δεν έστειλεν ή γη υπό το όγκωδες αυτού βράδιμα. Το πρόσωπόν του, το έρρικνωμένον και κτρινησμένον από τον χρόνον, ώμοιάζε προς πρόσωπον γράας και οι γλυκερές γαλανοί οφθαλμοί εφώτιζον την σύννον [και σοβαράν, αλλά μηδέν έχουσαν το άγριον και [το τραχύ φυσιογνωμίον του.

Όταν εκδύονταν την στρατιωτικήν του στολήν έφφερε τον άπλουτον βαμβακερόν επενδύτην του και με το ψάθινον σιαιδίον επί κεφαλής ελάμβανε το κλαδευτήριον ανάχειρας ή σπηριζόμενος εις την άγροτικήν του βακτηρίαν έθετο μακρόθεν τους θεριστάς των κτημάτων του. Ο μη γνωρίζων αυτόν θα τον εξέλεξι άναντα ως άγαθόν έργασιότημον, παρακαλοϋσύντα τας έργασίας των ανθρώπων του.

Ο άπλους, ο άφελής, ο ανεπίδεικτος ούτος άνήρ ήτο ο μεταμορφώσας την νεωτέραν τακτικήν. Ο πόλεμος μέχρις αυτού είχε την ποιησίαν του. Η προσωπική άνδρία των στρατιωτών, ο ήρωϊσμός, σιγμιαία τις λαμπρά έμπνευσίς τινός των μαχομένων ήδύνατο να έχουσι μεγάλην σημασίαν επί της εκβάσεως της μάχης. Ο Μόλτκε καθήρησε πάντα ταύτα. Ο στρατιώτης μετεβλήθησαν εις άπλους αριθμούς, τους οποίους ο άρχηγός δύναιτο να νική μετά μαθηματικής ακριβείας, όπως αυτός θέλει. Τίποτε δεν άφινεται εις την προσωπικήν πρωτοδικίαν τουτού ή ένεινον. Όλε εις εν των προτέρων σχεδιασμένα, υπολογισμένα, κατεστρωμένα επί του χάρτου. Η νίκη ή ήττα εις εν σχεδόν εν των προτέρων βεβαία.

Εις ούτω πεζές διαστάσεις περιορίσας την τέχνην του πολέμου ο μέγας στρατηλάτης των νεωτέρων χρόνων έθηκεν αυτήν οίονε δεσμίδα εις την διάθεσιν της πατρίδος του, της δευτέρας και θετής πατρίδος του, διότι ο Μόλτκε ήτο Δανός το γένος, εις πραγμασίαις των έθνικων ιδεωδών του γερμανικού λαού. Ότι οι Γερμανοί ποιηταί και φιλόσοφοι έραντισθήσαν εν τη μέθη της φαντασίας, αυτός εξηγήσθη την πραγματοποίησιν του, με τον διαδότην άνά χειρας, κύπτων ένώπιον γεωγραφικών χάρτων υπό το φως λύχνου. Εις τήν άριστον και άμορρον ιδέαν έδωκε μορφήν ώρισμένην, περιγράψας αυτήν μετά μαθηματικής άσφαλείας δια γεωμετρικών γραμμών, έντόνων, άδρών, βαθειών, άπο μέσου των οποίων ήτο άδύνατον να διαφύγη.

Πρός τί να εισέλθω τις εις λεπτομερείας περί των πολέμων, εις ους άπεδύθη ή Γερμανία, επί κεφαλής του επιτελείου της έθνοσας τον Μόλτκε, τον μέγαν Μόλτκε; Προς τί επί μακρόν να ένδιατρήθωμεν εις γεγονότα και χρονολογίας; Η Ψυχή (πως συνειθίζομεν να λέγωμεν σήμερα, διά της έκφράσεως ταύτης νοούντες την συνισταμένην των φυσικών και ήθικων δυνάμεων) του άνθρώπου του άνδρός ένδιαφέρει ήμεις περισσότερο άπό τήν ξηράν αυτών άπομνημόνευσιν. Ένδιαφέρει δέ ήμεις τόσο μάλλον, όσο ο Μόλτκε δέν υπήρξεν άπλους άνήρ, έτος και μέγας, υπήρξεν άληθής σύμβολος, συνολίζων όλην την τέχνην του νεωτέρου πολέμου, όστις, άποβαλών τον ήρωϊκόν αυτού χαρακτήρα, μετεβλήθη εις επιστήμην θετικήν, άδιάρητον, άσφαλήν προς τα άτομα, και ήμνον την δύναμιν, την άποτελουμένην εν του άθροίσματος των άτόμων λαμβάνουσιν υπό ήν.

Τον άνδρα τουτον ή Γερμανία περιέβαλε διά του άπολύτου αυτής σεβασμού. Ο Βίσμαρκ ειχεν έχθροδς, ειχεν άντιπαύλους. Ο Μόλτκε δέν είχε. Δέν υπήρχε Γερμανός μη γνωρίζων την δεισιότητα και ξηράν φυσιογνωμίαν του, και δέν υπήρχε Γερμανός, όστις να μη έθεώρει τιμήν και εύθυμίαν του βίου του, ότι ήξιώθη άπαξ επί ζωής του να ιδή τον Μόλτκε.

Έκείνος άπέφυγε τας επιδείξεις του σεβασμού και της αγάπης. Φύσει μετριόφρων δέν ήρέσκετο εις τον θόρον και ήξη εύταίμνη εις την άγροτικήν του έπουλίαν, ελαγρίστας ενναλλάσσων του επιτελάργου το έργο προς τας άσχολίας του γεωργού.

Υπήρξεν ο και έζοχήν στρατιωτικής του ΙΟ' αιώνας, σιωπηλός ανήθος, όμιλον μόνον εν άνάγκη περί αυτού δέν έλέγηθη εν εύρει ύπεροχρή και περ' ης πολυγλωσσίας του ότι κωμικόν να σιωπή εις επτά γλώσσας; Περισσότερο του πλήθους και των κριτών του, συντηρητικός εις την βαθείαν σημασία της μέσεως και άπό κεφαλής μέγχι ποδών, αίνωνος και παντοεινών κομωδωμένος, ως εις έξωπεικην έκρανισιν του κενεομένου έθρου και τετραγώνου αυτού χαζαχτήρα. Ανεπίδακτον κατά την έχθροδ, κινεεώμενον αυτον άνευ μίσους, άνευ πύθους έως ότου να του άραιεθή πύσαν δύναμιν άνεκδικήσεως και πύσαν έρεσιν έξεγέρσεως κατά των θεσράτων των τυγμών του πολέμου, τα όποια αυτός σιβύλλα άληθής ανέκκλητα εξέδιδεν. Αυτός άπήνησε τή 1070 την προσώτην της Αλσατίας και της Λωρραίνης, και άν άπ' αυτού έξηρτάτο, βεβαίως ή Γαλλία δέν θ' άνέκατα τόσον ταχέως την εν τή κόσμω θέσιν της.

Τον πόλεμον άπεστρέφετε, έλειφε εις μιν ως άνγκαίον κανόν, φρονών ότι άν ή ιδέα αυτού εζηλείετο εν τή κόσμω και ό κόσμος ήτο βεβαίως περί της αύριον, το άνθρώπινον γένος θα περιέπιπεν εις πλήρη έκλυσιν ήθών και άποχαυνωτικήν συβατισμόν, άλλ' άπαξ περιπλοκείς εις αυτόν έζητεί να εξαπλήρη μέχρι τέλους όλα τα ώφελήματά του, συντρίβων τον άντιπαλον.

Εν γενεί ο μεγαλειότερος τακτικός του αιώνος υπήρξεν άνθρώπος άπόστολος εις συγκινήσεις, και ή αγαθήτης του αυτή δ' ήτο μηχανική. Ητο φύσις έντελής μαθηματική. Πάν αίσθημα έθεώρει άδυναμίαν και δι' αυτού δέν ήγάπα κανένα, άφύτου άπόλαση την σύζυγον του, Έλληνίδα το γένος, την όποιαν είχε νυμφευθή εν Κωνσταντινουπόλει. Με όλην την άπειρον έπιρροήν του, δέν είχε κανένα προστατευόμενον ή ενδοσόμενον. Ούτε έκαυτον δέν ήνύκει άνόκη και όταν ως άρχηγός του επιτελείου έπέσει ήτοι ο Μόλτκε δέν ήδύναιτο να ήπυέση, έπρότεινε εις τον άυτοκράτορα να τον θέσει εις διαθεσιμότητα.

— Άρχηγός επιτελείου μη ήπυέων, έγραψεν εν τή περιήμω επιστολή του, εις εν άρχηγος.

Κατ' έζοχήν μονήρης ζήσας περιέλειπτοσος εν τή φυλακή του έγωισμού του, άπαθής, άμελέτης, καθ' όλον τον μακρόν βίον του ούτε παρασχών ούτε ζητήσας χάριν τινά, ο έξοχώτερος ίσως στρατιωτικός του καθήκοντος και της τιμής, ον ένγνώρισεν ο κόσμος, άποθνήσκει άνού εισήλθεν ήξη ζωής εις την άθανάσιαν.

Όταν ο Μόλτκε άπεχώρησε της δανικής ύπηρεσίας, ο ύπουργός των Στρατιωτικών έγραφε προς τον βασιλέα: « Έκ της άποχωρήσεως του λοχαγού Μόλτκε ουδεμία σημαντική άπόλαση θα ύποστή ο δανικός στρατός». Εξήκοντα έτη μετά την ρήσιν ταύτην, όλόκληρον έθνος κύπτει εν εύλαθεί συγκινήσει πρό του φερέρου του άρχηγού τουτού λοχαγού και όλόκληρος ή ύψηλος χαριετίζει εν αύτφ τή έξοχώτερον στρατιωτικόν δαιμόνιον του αιώνος, τον μεγαλοφύεστερον μετά των Ναπολεόντα στρατηλάτην.

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΪΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τό προς τιμήν του Βασιλοπαΐδος γεύμα

Ός προηγούμενον, χθές την δην μ. μ. έδόθη υπό του συνταγματάρχου του πυροβολικού κ. Αλ. Βάσου γεύμα προς τιμήν του βασιλοπαΐδος Νικολάου. Η αίθουσα του Μεγάλου Ξενοδοχείου, εν ή παρεστή το γεύμα είχε φιλικόως διακοσμηθή. Παρεστάθη δέ το γεύμα μέχρι της 11 ώρας, άνακρούσσης κατά διαλείματα της μουσικής του πυροβολικού. Έγένοντο δέ διάφοροι προσηγοί υπό των προσκεκλημένων άξιωματικών του πυροβολικού ύπερ των Βασιλέων και του πρίγκηπος Νικολάου. Εις πρόσωπον του κ. Βάσου άπαντων ο πρίγκηψ Νικολάος ειπε τα εξής:

Κύριε Συνταγματάρχα, Σας εύχαριστώ διά την πρόσκλησιν σας ως και διά τα έκπαισθέντα άνισήματα σας. Η πρόσκλησις σας αυτή τοσοούτο μάλλον με ήμχορίσισε, καθ' όσον υπήρξεν ή πρώτη άφορμή να παρακαλήσω μεταξύ πολλών άξιωματικών του σώματος ένεινον, όπερ εξέλεξα και εις ό έγω την τιμήν να υπηρέτη. Διευθυθή, κύριε Συνταγματάρχα, ότι θλ προσπαθήσω διά της συνδρομής άπαντων των συνάδελφών μου να καταστή άντιπάλον αυτών και έκτελεσι πάντοτε το καθήκον μου, ως τουτού ή Πάτρις δικαίως παρ' έμού απαιτεί. Προπών εις ύγειαν του Συνταγματάρχου κ. Βάσου και άπαντων των άξιωματικών του σώματος του πυροβολικού.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Ο μικρός βασιλεύς της Ισπανίας συχνά παρέχει όλην εις νόστιμα άνέκδοτα, διότι πάν ό,τι λέγει ή πράττει βασιλεύς πενταετής ένδιαφέρει τους πάντας.

Ο διάσημος γλύπτης Κερλ ήτοιμαζέτο να κάμη τον άνδρίονα του, αλλά δέν ευρισκεσθίσαντι της άρετικείας του. Ημέραν τινά, ένώ προς τουτο παρετήρει τον παιδά, ήκούσθη ή μουσική ενός συντάγματος, το όποτον διήρχετο πρό των άναντόρων.

— Είπε ή σημαία! Χαιρετίσατε, κύριε, ειπεν ο μικρός βασιλεύς φέρων την χείρα εις το ήμισυον.

Ο γλύπτης έδρεν ούτω την στάση, ήν επεθύμει, και θα παρατήρη τον βασιλέα χαιρετώντα την σημαίαν.

Όταν δ' ο μικρός μεγαλειότατος τον ήκουσε διηγούμενον το πρόγμα προς την βασιλισσάν, άνεθύνησεν:

— Α! σας παρακαλώ, κύριε, να με κάμετε μάλλον, πολύ μάλλον και να μου βάλετε ένα μικρό μουστάκι!

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ανεκαύθησαν χθές εν Κερκύρα και μεταστέθησαν υπό της περιπέλου 10 άστικοί λαμβάνεις 1000 έναδών εν λαθρεμπορίου προεργόμενοι. Οι λαθρεμποροί άποπειράθοντες να δωροδοκήσωσιν έσκέληφθησιν, κατασχεθέντων και των χρημάτων, δι'ών άπεπειράθησαν διωροδοκίαν.

Ο εν όδφ Εάθου άρ. 7 (Συνώνη πλατεία Κολωνακίου κατοικούν) εύδοκίμος καθηγητής της Γαλλικής κ. J. J. Collin έχει διαβίβια δύο θωμάτια, άνω εννοιάζει εις νέους μετά και άνευ τρεφής.

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Αί τελευταία σιγμιαία. — Αί περί του θανάτου του αποφάσεις. — Ο βίος και τα έργα του.

Ο ιστορικός της Ελλάδος άπέθανεν. Έπανειλημμένα οικιαγενειακά συμφορά υπέσκαψαν την πολύτιμον αυτού ύπαρξιν, τα δέ τελευταία δυστυχήματα, ο θάνατος της προσφιλοσύς του θυγατρός Αγγιλίας και του άδελφού του τον συνέτριψαν έντελώς. Από του θανάτου του άδελφού έμενε σχεδόν πάντοτε κληνήρης, από τινων δέ ήμερών δέν ήγειρετο καθ' όλου εν της κλίνης. Χθές δέ άπό της 9 π. μ. κατέστησαν προσηνή τα συμπτώματα του θανάτου. Ο άσκηνηστος καθηγητής ήσάθησεν ότι ήγγιζε το τέλος του, άλλ' ούδώς έταράχθη και άνέμενε εν γαλήνη τον θάνατον. Σήμερον δέ την 6 ώραν της πρωίας εξέπνευσε μετά παρατεταμένην άγωνίαν, διατηρών όμως μέχρι τέλους τας αισθήσεις του.

Μετά τον θάνατον

Αρχά ένγνώσθη το άπροσδεδιχτον και λυπηρόν γεγονός σήμερον την πρωίαν. Αμα δ' ένγνώσθη, ήρχισαν να συρρέωσι πολλοί εις τον οίκον του σεβαστού νεκρού, εις όν ειχον ήδη άναρτηθή τα έμβλήματα του πένθους, και μετά πολλές συγκινήσεως διηρώτων περί του θανάτου αυτού.

Ο Νεκρός

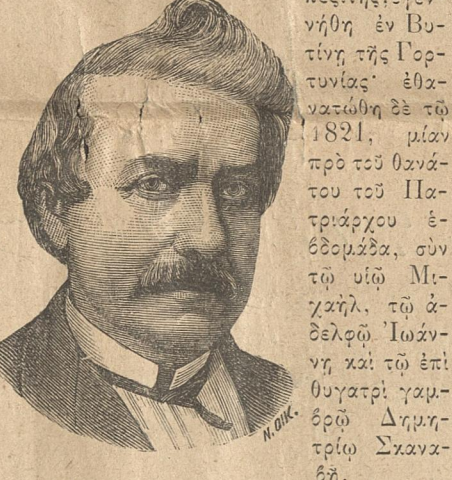
Ο νεκρός του Παπαρρηγοπούλου μέχρι της μεσημέριας ήτο καταθεθειμένος επί της έπιθανατίου κλίνης ούτου. Φέρε προσηνή τα ίχνη της παραθαλάσσης μικρούς άσθενείας του και του μαρμασμού, ύφ' ου κατελήθη άμα τή θανάτφ του προσφιλοσύς αυτού άδελφού.

Η άδελφή αυτού

Ο μόνος επίζων στενός συγγενής του μακαρίτου Παπαρρηγοπούλου εξ ένδεκα άδελφών εις ήν Γενεή άποκαταστημένη άδελφή του κυρία Λουκία Μινιέ, εις ήν έτηλεγραφηθή μόνον, ότι ο άδελφός της άσθενείσσοβαρώς, ύνα προδιατεθή εις το σπαρκατικόν άγγελμα.

Βιογραφικά σημειώσεως

Έγεννήθη κατά το 1815 εν Κωνσταντινουπόλει. Ο πατήρ αυτού Δημήτριος, τραπέζης, ένγεννήθη εν Βυτινίης της Γορτυνίας έθαμασώδης δέ τή 1821, μόνον πρό του θανάτου του Παπαρρηγοπούλου έδδομάδα, συν τή υίφ Μιργαλή, τή άδελφή Ιωάννης και τή επί θυγατρί γαμδρόφ Δημητρίου Σκαναβή.

Η οικογένεια αυτή ουδεμίαν έχει συγγενειαν προς τον εκ Νάξου καταχόμενον Ι. Παπαρρηγοπούλον, τον διατελέσαντα πρόξενον της Ρωσίας εν Πάτραις και εν Αθήναις.

Ο Κωνσταντίνος Παπαρρηγοπούλος εξέπαιδεύθη άπό του 1822-1830 ένωσ κατά την Όδησον Λουκίφ Richelieu ως ύπότροπος Αλεξάνδρου Α'. Εκεί εις των υπεδουλομένων του Λουκίφ, ο Korpen, άναγκώς ποτε μίαν των ιστορικων έκθέσεων του, προηήγγειλεν, αυτώ το στάδιον, το όποτον έμελλε να διατρέξη!

Κατέλιπον εις την Ελλάδα τή 1830 εζήκολούθησε τας σπουδάς αυτού εις το εν Αίγινη τότε άμύκλον Κεντρικόν σχολειον, υπό τον μέγαν διδάσκαλον Γ. Γεννάδιον, του όποιου και οικότροφος ήτο και του όποιου έθήρει πάντοτε ευγνωμόνα μνήμην. Το περιέγραψεν εις, ότι δέν διέπρεπεν επί έπιμελεία και ήλεγχεν αυτον δ' εκ μητρός θείας, λέγων, ότι δέν θα γίνη ποτέ άνθρώπος.

Επέσχεν όμως ο αγαθός γέρον, ύνα ίξη ότι ή προφητεία του δέν επληθήσειεν. Ητο δέ ο νέος, όπως όλοι οι τότε συμμηληταί του, και άντικυβερνητικός. Εύρισκόμενος δέ ποτε εν Ναυπλίφ, εν άρχή του 1831, και έπισκεφθείς εν τή Κυβερνήσει τον νεωτέρον άδελφόν του Σικελάντον, έντα ένά των γραμματέων του Κυβερνήτου, ειχεν άρνησις εισεργόμενον τουτον' ο άδελφός ένόμισε καθήκον του να παρουσιάση τον νέον Κωνσταντίνον εις τον άδελφον άνδρα, όστις θωπέυσας αυτον «Και σύ λοιπόν λογιώτατε, ειπεν, είσαι άντικυβερνητικός. Φρόντισε προσέτιχη μειδιών, να μάθης γράμματι, και τότε θ' άλλάξης γνώμην». Όποσον ει καλά έννοιε και κατά τούτο ο Κυβερνήτης, έπεδείθη εξ όσον έγραψε περί αυτού δέ Παπαρρηγοπούλος εν τή ιστορία του Ελληνικού Έθνους κατ' εκ των έλίγων, άλλ' πάντοτε λίαν σημαντικών λέξεων, όσας έγραφε καθ' ήν ήμέραν έχοχάτως έμελλε να άποκαλυφθή εζάνδριος του Ι. Καποδιστρίου εν Κερκύρα ισχυρισθείς δικαίως, ότι άπερ' του Κυβερνήτου άληθίνα δέν όθει άποκαλυφθή ένόση τον έλληνικόν έθνος δέν έννοήση τί έστι Κυβέρνησις. Ο Ι. Καποδιστρίος

ήτο εκ των πολιτικων άνδρών ένεινον, ούτως αναλαμβάνοντες εν χειράς κρισίμους την των πραγματικων κυβερνησιν ή σάφους την πολιτείαν. ή θνήσκουσι.

Τή 1834 εισήχθη ως ύπάλληλος εν τή ύπουργείφ της Δικαιοσύνης, υπό του τότε ύπουργού Κ. Δ. Σπινθη, όστις ήγάγησεν αυτον δι' άπαντος του βίου ως άδελφόν, παρέμεινε δέ εν τή ύπουργείφ τουτού μέχρι του 1845, ότε άπέλυθη έπερόθων.

Εκτοτε έπεδύθη συντονώτερον εις τας ιστορικάς αυτού μελέτας.

Μία των πρώτων αυτου πραγματειών: Το τελευταίον έτος της ελληνικής έλευθερίας περιήλθεν εν Ελλάδι όλως άπαράτητος, άλλ' ο πρώτασι των τότε Γερμανων φιλόλογων, ο περιουσιών εν Γοτιγγη καθηγητής Karl Friedrich Hermann, λαβών κατά τύχην γνώσιν αυτής, ιδού τίνα εξήνεγκε περί του έργου κρίσιν: «Υπό τον τίτλον Το τελευταίον έτος της ελληνικής άυτονομίας εξέδόθη πρό τούτος εις φώς εν Αθήναις σύντομος μόν, άλλ' α σπουδαιοτάτη ιστορική διατριβή, ής ο συγγραφεύς μετά τσοαύτης πειστικότητος άποκρούει την άλλοτε επικρατούσαν και παρά τινων μέχρι σήμερον προσευομένην δοξασίαν, ότι ή Κόρινθος κατά το αυτό και ή Καρχηδών έτος έκυριεύθη και κατεστράφη υπό των Ρωμαίων, άπεδεικνύων ότι το γεγονός τουτο πολλώ μάλλον πρέπει να αναθή εις το άμείσως έπόμενον έτος 145 π. Χ. ώστε και παρ' ήμιν ή γνώμη του Αεληνος άρχαιοτέρου γενικώς σκεδόν έτυγεν ήξη έπιδοκιμασίου» (Gesammelte Abhandlungen, Cottiingen 1849).

Έτερά του ήμετέρου ιστορικού πραγματεία, Περί της αρχής και διαμορφώσεως των φυλών του αρχαιου ελληνικού έθνους, 1855 προεκλήσθη επί εν και έπέκεινα έτος κατ' αυτού ύβρεις και έρεσσηλείας φοδράς. Φαινεται ότι και τότε δέν έλειπον άνθρώποι, άνακνωτάτοι μόν κατά τάλλα, έπιτρήσει δέ να εκμεταλλευθίσαι τα πάθη των άπλουστέρων κατά τών αντιπαλών των. Και όμως ο Κούρτιος έγραψε περί αυτής κρίσιν, ής τα έγκώμια άπεχρήμισαν τον συγγραφέα διά την των όμογενων οίκιτράν παρανήσιν. «Η περί ής ο λόγος πραγματεία, έπιφέρει ο διάσημος ιστορικός, μετά μακράν και έπαινετικήν των όδο άλλων και ταύτης άνάλυσιν, διαγείρει πολλαχώς το ένδιαφέρον του άναγνώστου και πάς τις, διατρέξας τας ιστορικάς ταύτας μελέτας, θα όμολογήση ότι όλως νέει και άγνωστοί εισήγγονται προς εξέτασιν των ζητημάτων επόψως. Ηλειστα υπερχονοί προλήψεις εζηγούνται έπιτυχώς και διαλύονται διά παντός, ή δέ άληθής των πραγματων κατατάσις προάγει εις νέον διά την έπιστήμη φώς. Ο Έλλην ιστορικός δεσινύκει αγαθήν έννοιαν εν τή έρευνή ανεξάρτησίαν, έχει όδουδερκέοτατον ένως βλεμμα και ζήλον γνησίως επιστημονικόν και πάντοτε της άληθείας ύπερμαχούσα. Διά τους άλλογενεις εις τή άληθεία εύρόσσουν, βλεπόντας εν τοις Έλλησι τσοσύτην περί την μελέτην της πατρίου ιστορίας δεινότητα και τσοσούτον ζήλον προς διδασκαλίαν αυτής εν τή Αθηναϊκή Πανεπιστημίο!».

Ανεδείχθη άπό του 1851 καθηγητής του Πανεπιστημίου, τή 1876 πρόεδρος της Εθνικής Αμύνης, τή 1879 πρόεδρος του Συνεδρίου των Συλλόγων, επί μακρόν έπιτημος πρόεδρος του Πανασσίου, τή 1883 πρόεδρος της Εθνεσείας των κληνίων του Αγωνος και επί πολλά έτη πρόεδρος του προς διάδοσιν των ελληνικων γραμμάτων Συλλόγου.

Το κυριώτερον όμως έργον αυτου εις ή πεντάτομος Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, ήτις έξεδόθη έξ. Ός συγγραφέας της Ιστορίας ταύτης το ένωμα του Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου θα μείνη σεβαστόν και έπαινήσι εν τή νέα ελληνική επιστήμη.

Απόφασις της Συγκλήτου και της Φιλοσοφικής Σχολής.

Αμα γνωσθέντος του θανάτου συνήλθον εις το Πανεπιστήμιον ή Σύγκλητος και οι συνάδελφοι του θανόντος καθηγητού της Φιλοσοφικής Σχολής, ύνα άποφασίσαι περί της παρατάσεως του Πανεπιστημίου κατά την κηδείαν. Και ή μόν Σύγκλητος άπεφάσισε να τελέση το Πανεπιστήμιον τριήμερον πένθος, ή δέ Σχολή έψήφισε τα εξής:

«Ο Φιλοσοφική Σχολή συνελθεύσα σήμερον τή 14 'Απριλίου 1891 εις έκτακτον συνέδριον κατά πρόσκλησιν του Κοσμητόρος επί τή θανάτφ του έπαφονος καθηγητού και κληνίου ιστοριογράφου της περτίδος Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου άπεφάσισε τάδε:

- 1) Να έκφρασθή ή βαλυτάτη λύπη της Σχολής προς τους συγγενεις του άπολονόντος.
- 2) Να κατατεθή στέφανος κωνή των καθηγητών της Σχολής δαπάνη επί του νεκρού.
- 3) Να έκφωνήσθ ο καθηγητής της ιστορίας κ. Σπ. Λάμπρος, τον προσήκοντα επί ηξείας λόγους.

Ο σύλλογος «Πανασσός»

Ο σύλλογος «Πανασσός» έπέσει εν Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου διαρκώς έπαινήσει επί της έρεσής του επί της έλευσεως του έθνους, καταχρησθείσας της θέσεως του έπιτημου πρόεδρου, άνακηρύχθη έσθίος έπιτημος πρόεδρος.

Αμα τή αναγγελία του θανάτου συνήλθεν ή έρερία του συλλόγου ώρα 11 π. μ. και διάταξεν, όπως άμφοτέρω τά κατατήματα του

συλλόγου, το τε παλαιόν και νέον, πενήθηροήσωσι. Προς μείονα δ' ένθήλωσιν του κατέγοντος τον συλλογον πένθος, άπεφασίσθη όπως αι ληθηροήσωσι άποφάσει ληθηροήσωσιν ύπ' αυτής της έλομελείας του συλλόγου και προς τουτο έκλήθησαν τα μέλη εις συνέδριον ώρα 6 1/2 π. μ. Μεταξύ των άποφασισθησόμενων έσται και τούτο: να μεταθή ο σύλλογος εν έλομελεία άμα τή διαλύσει της συνεδρίας, εις τον οίκον του προσφιλοσύς αυτού προέδρου και καταθέση στέφανον. Αποφασιστόν έπιτάφιον θα έκφωνήσθ ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Σ. Μπαλάνος, εν δέ τή καταθέσει του στέφανου θα επήρ έλίγας λέξεις ο γενικός του συλλόγου γραμματεύς κ. Μ. Λάμπρος.

Τά άπομνημονεύματά του

Ο μακαρίτης ειχεν άρχίσει να συγγράφη τα άπομνημονεύματά του, όρεις ατά ήμνητελή. Σελίδες τινές εν των άπομνημονευμάτων τουτων εζηροσούθησαν εις την Έστίαν.

Η κηδεία

Η κηδεία γενήσεται αύριον την 9 π. μ. εκ της εν όδφ Ακαδημίας οίκιας του. Θ' άποδοθίσι δέ εις τον νεκρον αυτου αι στρατιωτικά τιμά, αι άμύκωσι εις το παράσημον των Άνωτέρων Ταξιαρχών, όπερ ειχεν άπονεμηθή αυτώ.

ΒΑΣΙΣΜΑΚΗΣ

Μία δήλωσις.

Δήλωσις έντυπος φέρουσα κάτωθεν το όνομα Βαλασαμάκης, εστάλη ήμιν εκ Κεραλήνας. Τί λέγει ή δήλωσις εις εν δύσκολον να έννοήση τις. Υποθέτομεν ότι ο Βαλασαμάκης εις ο Νικόλαος Βαλασαμάκης, ο σόλοκος εκ Κεραλήνας βουλευτής. Πρόκειται περί της ύποψηριότητος ως δημάρχου Αργοστολίου του κ. Π. Μαυροεφλάου, την όποιαν ο κ. Βαλασαμάκης δήλωσ ότι την θεωρεί άσείσιμον, άλλ' δέν μάς λέγει διατί. Ημεις νομίζομεν άσείσιμον όλην αυτήν την άσυνάρτητον και άκατάληπτον δήλωσιν του κ. Βαλασαμάκη, εξ ής εν μόνον έρνήν ήμιν άξίον παρατηρήσεως ή ύπογραφή αυτή Βαλασαμάκης, ήτις δεικνύει πρόδον εις το παλαιόν νόσημα του εκ Κεραλήνας βουλευτού, του να υπεριστά την μικροσκοπικήν προσωπικότητα αυτου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Προήχθη εις εισαγγελέα των εν Αρτη πρωτοδικων ο εισαγγελεύς των εν Αθήναις πρωτοδικων κ. Ανδρέας Αγγελουπόπουλος, άντι του κ. Αγγί. Τριμηνιαία άπαλλαγέντος της ύπηρεσίας.

Διωρίθη εισαγγελεύς των εν Τριχαλκίς πρωτοδικων ο δικηγόρος κ. Παν. Παπαλοδοξάκης, άντι του κ. Ιω. Παπαλοδοξάκη, άπαλλαγέντος της ύπηρεσίας.

Διωρίθη έπίσης εισαγγελεύς των εν Καρδίτση πρωτοδικων ο δικηγόρος κ. Κων. Ροιλάς.

Επίσης διωρίθη εισαγγελεύς των εν Τριπόλει πρωτοδικων ο κ. Χριστόφορος Μανόπουλος, άντι του κ. Ιω. Ζερβεύλακου, μετατεθέντος εις Κυπαρισσίαν, άντι του κ. Ανδ. Γαλιάτσου, άπαλλαγέντος της ύπηρεσίας.

Διωρίθη όσαύτως εισαγγελεύς των εν Πανασσίδι πρωτοδικων ο κ. Δημ. Δεσποταίος, άντι του κ. Λεων. Ηλιοπούλου, μετατεθέντος εις Λάρισα, άντι του κ. Δημ. Λάλωσθη, άπαλλαγέντος της ύπηρεσίας.

Μετατεθήσαν οι πρόεδροι των πρωτοδικων Ναυπλίου κ. Μιχ. Πρωτοπαπάς εις Ζάκυνθον, Ζακύνθου κ. Ν. Οικονόμος εις Σύρον, Σύρου κ. Λάμπρος Ροιλάς εις Καλάμας, Καλαμών κ. Ιω. Ράγχοις εις Άρταν, Άρτης κ. Σωτ. Μπαρμπαρέσης εις Καρδίτση, Καρδίτσης κ. Κωνσταντ. Τσοκνίπουλος εις Κυπαρισσίαν, άντι του κ. Ανδ. Γαλιάτσου, άπαλλαγέντος της ύπηρεσίας.

Μετατεθήσαν έπίσης οι πρωτοδικοι, Ζακύνθου κ. Δ. Σταθακόπουλος εις Τρίπολην, Λαμίας κ. Αντ. Βεσολίνης εις Καλάμας, Καλαμών κ. Λεων. Ράγχοις εις Κυπαρισσίαν, Κυπαριστίας κ. Ν. Παναγιωτόπουλος εις Καλάμας, Λευκάδος κ. Ν. Νικητόπουλος εις Ναύπλιον, Κυπαριστίας κ. Αδ. Βρσέτ εις Τρίπολην, Μεσολογγίου κ. Αγγ. Καλλιμογος εις Ζάκυνθον, Τριπόλεως κ. Π. Μυρμηράς εις Μεσολόγγιον, Λαμίας κ. Αθ. Βοιατζής εις Κυπαρισσίαν, Σπαρτης κ. Αντ. Γεωργίου εις Λαμίαν, και Πιπρών κ. Γ. Αγγελέας εις Βέλον. Ανεκαλήθη δέ το άπό 27 Μαρτίου ε. ε. Β. Δ. όσον άπορά την εκ του πρωτοδικείου Χαλκίδας εις Βέλον μεταθέντων του πρωτοδικου κ. Παναπαστασιου, και μετεβή ούτος εκ Χαλκίδας εις Πάτραις.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΤΣΕΦ

ΑΙΜΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΛΕΙΣΤΕΙΟΝ

γράφει, ότι εις τον φόνον του Βουλγαρου ύπουργού Βελτσεφ ήδη ένοχοποιηθήσιν Γάλλοι προκτορες. Ο άνετός, κατέφρων εις Βελιγράδιον, όπου εις τον αδερφοδρικήν σταλμόν του υπεβλήθη ο διερμηνεύς της Γαλλικής πρεσβείας. Αι άυστριακά έργματα προσθεθέντα, ότι 400 πρόσφυγες Βουλγαροι εις συνθηροσμένοις εις τα σερβικά σύνορα, παρασκευάζοντες νέαν στάσην.

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
Διά	Τρίμηνος Εξαμήνος Έτησια
Τό εσωτερικόν	25 γρ. φρ. 45 γρ. φρ. 100 γρ. φρ.
Τό εξωτερικόν	16 δρ. 30δρ. 60δρ.

Αί συνδρομαί άρχονται τήν 1 και 15 έκάστου μηνός

Τά γραφεία του ΑΣΤΥΣ εφίστανται εν τή οδω Παρθενωγαγίω (πλευρην της οδου Σταδίου) αρ. 12

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ — ΔΕΥΤΕΡΑ, 15 'Απριλίου. — 'Αν. ήλ. φρ. 5 1/2. — Δύσας φρ. 6 1/2. — Σελήνη 4 ήμερών. — ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

AVRIL 27, Lundi, s. Anastase P. C.

ΚΑΙΡΟΣ

Καιρός αέθριος. Βαρομετρική πίεσις 748. Θερμοκρασία Ρεώμ. 19 άνω του μηδενικού.

ΞΕΝΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 'Απριλίου	
Έλλην. δάνεια 3 0/0	455.—
Γαλλική άόκτα 3 0/0	94.52
Ήνωτ. αγγελοπικόν	496.—
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 'Απριλίου	
Αγγλική άόκτα	95.81
Νέον ρωσσικόν δάν.	98 3/4
Έλλην. δάνειον 5 0/0	89.—
Ήνωτ. 4 0/0	69 3/4
Αιγυπτιακόν	98 1/8
Γαλλικόν	92 5/8
Προνομιζόν	91 3/8
Προξ. τόκος	3 1/2

ΑΝΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο άρχηγός της 'Αντιπολιτευσεως κ. Χ. Τρικοβίτης έγενεμάτισε χθές παρά τω κ. και τή κυρία Στεφάνου Ράλλη.

Εξετάσθη ενώντιον του Άρείου Πάγου ό συμπληρωσ άφελος κ. Έκτωρ Ρωμανός έτυχε της άδειας του δικηγόρου.

Επέθεσαν εις άρξίαν διά προσκήριον πάσσεως άπό της θέσεως ό άνθρακοπολιταί του πεζικού Δημ. Γεωργαντζής, Η. Ντζώσ και Σπυρ. Μεταξάς δι' άσυμβάστατον πρός τό επάγγελμα του άξιωματικού διαγωνίζην.

Εξέδθη ό πρώτος αριθμός του πρό πολλού άναγγελθέντος περιοδικού της 'Ζαχαροπλαστικής υπό του προεδρευτικού 'Ζαχαροπλάστου της πόλεως μου κ. Γιαννάκη. Περιέχει δε πραγματείας περί 'Κακώσεως και πολλάς συναγίας περί κατσκευής διαφόρων γλυκυσμάτων.

Ο ΒΟΛΟΣ

Όφεις της πόλεως. — Φροδύριον και τζιμί. — Δημωτικά έργα και Νομαρχίας. — Μπακασόδες. — Τά καλά της ελευθερίας. — Χωρίς άστυνόμους.

Βόλος, 12 'Απριλίου

Ίδαίτερα αλληλογραφία 'Αστεως.

Ο Βόλος, όστις είνε μία των εμπορικωτέρων πόλεων της 'Ελλάδος, νομίζω ότι πολύ δικαίως δύναται να καταταχθή και εις τας ώραιότερας. Είνε ώραία και υπό φυτική και υπό τεργμικήν έποψιν, και άν δεν θαυμάζη τις διά τό πρώτον συστατικόν της ωραιότητος, διότι δεν είνε σπάνιον εν 'Ελλάδι αι διά φυσικών καλλόνων πεποιθημένοι τοποθεσίαι, αίσθάνεται εύρεστων έπιτηζήν διά τό δεύτερον. Η παραλιακή έδός και τέσσαρες άλλαι παραλίχιοι πρός αυτήν είνε εύρειαι, καλώς έστρωμέναι διά μακαδάμ και καλλίτερον συντηρούμεναι, τερνόνται δε υπό στενοτέρων έγκαρσών έδών έστρωμένων διά τετραγώνων μαρμάρων. Η μεγάλη έδός, ή διερχομένη διά της άγορής, σιχίζεται υπό θαλινόν δένδρων, ώραία δε είνε και ή πρό των στρατώνων πλατεία έγρουσα εν τω μέσω μαρμαρίνην εξέδραν, όπου παικίζει ή μουσική, και κομψόν καρνεϊόν έλθεστικού ρυθμού. Η καθαρότης των έδών ενεργείται μετά πολλής έπιμελείας, ό δε κοινοστός και ό βόρβορος, αι δύο μάστιγες, εξών ύπερέχον έναλλάξ οι έλλογαί της σ. Φιλήμονος, είνε άγνωστοι εις τους εύτυχεις συνδημάτας του κ. Καρτάλη. Αι οικίαι είνε κατά τό πλεϊστον νεκίστοι και κομψαί. τινές δε τούτων κατασκευασμέναι μετά τινος φιλαρέσκου πολυτελείας. Πρός έκρότην των ακαθάρτων υδάτων λειτουργεί σύστημα ύπονόμων μήκους εν όλω τέσσαρων χιλιάδων μέτρων, όπερ θεωρείται άνεπαρκές, διά τούτο τό δημοτικόν συμβούλιον Παγασών ειχε ψηφίσει κατά τό έλαττωσ έτος πίστων 40,000 δρ. μόνον, πρός συμπλήρωσιν αυτών, άλλ' ό νομαρχία, Αρξίως, διά λόγους μητροπολιτικούς έκλήρωσε κατά του κ. Καρτάλη, άποκρίθην άπό τό προπολιτισμικό τήν πίστων ταύτην και άλλα, περί των θα έμυλίσθημεν κατωτέρω.

Η παλαιά πόλις ής περιελαμβάνετο άλλοτε εντός του περιόχου του κατεδαφισθέντος φρουρίου, άποσεικνέει διά της άπιδέσεως πρός τήν νουν τήν στασιμότητα της πρώην κυριαρχίας. Όσο στενά, σκολιά, άνωφερές, έστρωμέναι με καλτήρημ και οικίαι πενήχραι, γκαμψαί και τινές έτοιμώρσοι, προσένοσι λίαν δυσάρεστον έντύπωσιν εις τόν διαβάτην. Έντός του φρουρίου ύπάρχουσι τουρκικά τέμενα, εν ή τελούσι τά της θρησκείας των οι έν Βόλω 'Οθωμανοί. Πρό της κυρίας εισόδου του τέμενουσ

υπάρχει στοά στρογγυλήν επί άτέχνων μαρμαρίνων κούρων. Είς τούτων έχρησ ής βάσαν αρχαίων κινούσαν καλής έπιπέδων άνεστραμμένον. Το έσωτερικόν του τέμενουσ είνε λίαν, σχεδόν πενήχρον, τό δε έξωσρος αυτού καλύπτεται υπό ταπήτων, έσ' άν καθήμενοι προσήγουντο κατά τήν ώραν της έπισκέψεως μου τρεις τέσσαρες 'Οθωμανοί. Πρός τό ανατολικόν μέρος του φρουρίου, άπέναντι του σιδηροδρομικού σταθμού, άνεκαλύφθησαν τά έρείπια αρχαίου μεγάλου χριστιανικού ναού. 'Επί της θέσεως ταύτης άνηγέρθη δαπάνη του δήμου κομψός ναός, όστις ό άποπερατωθή, όταν δεν θα είνε πρωθυπουργός ό κ. Δηλιγιάννης, διότι ό νομαρχός του άπέληψε τήν πρός άποπεράτωσιν αυτού ψηφισθείσαν πίστωσιν, τό αυτό δε θα πράττουσ φυσικά και οι διάδοχοι του νυν νομαρχου κ. Παπακωστούλου, εν έσω θα εξακολουθή κυβερνώσιν ό κ. Δηλιγιάννης.

Πλησίον του σιδηροδρομικού σταθμού ύπάρχει πυροσβεστική σταθμός άνεγερούεις υπό του δήμου, έρωδιασμένον δε διά δύο μεγάλων άντιών, μίς μικροτέρας και σιδηρών βυστίων.

Τό σπουδαιότερον των κατά τήν παρελθούσαν έκτακτιαν συντελεσθέντων έργων είνε ή διαρρύθμισις της κοίτης των χαμαζάρων 'Αναύρου και Κρασιώνων, δι' ήν έδακνήθησαν περί τας έκτακτοσας χιλιάδας δραχμών.

Είς άπόστασιν τριών χιλιομέτρων άπό της πόλεως επί των προπόδων του Ηγλήου είνε οι λεγόμενοι Μπακασόδες, γραμμωτάτι θέσις, ήτις θα γείνη ό προσήλιος των Βολιωτών περίπατος μετά την άποπεράτωσιν της κατασκευασμένης ήδη άμλίτης έδός, ήτις θα συνδέσθι αυτήν μετά της πόλεως. Οι κίττοι χρησιμοποιούτες τό ύδωρ του δια της θέσεως ταύτης καταρρέοντος γεμάτρου, καλλιεργούσι λαχανοκήπους, ενώ ύψηλότερον είνε κατασκευασμένον πολλοί υδρόμυλοι.

Ο σημαντικώτερος τούτων είνε ό των άδελφών Τσαλίκη, μέγας σιδηρός τροχός διαμέτρου δέκα μέτρων ύψους είνε κηλίαν υπό του καταρρέοντος ύδατος, ύπ' αυτού δε κινούσται τό εν τό έργαστασίω μηχανήματα πρός άλσειν τό σίτου και περαιτέρω άλλα πρός κατασκευήν στεακινών κηρίων, σάπωνος και άρωμάτων. Αιμαρτά ιδιοκτησία, τιμώσα τό έπιχειρηματικόν πνεύμα των ιδιοκτητών. 'Επί της έτέρας όχθης του γεματρου εις άπόστασιν διακοσίων μέτρων ύπάρχει κομψή έπαυλις του δημαρχου Παγασών κ. Καρτάλη.

Κατά τό τρέχον έτος είνον ψηφισθή υπό του δημοτικού συμβουλίου πιστώσεις διά τήν κατασκευήν της πέμπτης παραλίχλου πρός τήν παραλιακήν έδός και των καθέστων, αίτινες θα συνέδων αυτήν μετά της τετάρτης διά τήν κατασκευήν δημοτικών άποχωρητήριων, τήν άνέγερσιν δημοτικού νοσοκομείου και τήν διά σιδηρών σωλήνων μεταφοράν του ύδατος των Μπακασόδων εις τήν πόλιν. Αι πιστώσεις αυται άποκρίθησαν υπό του νομαρχου, και ουτω αι άγαθαι προθέσεις του κ. Καρτάλη έναυάγησαν και τά έργα δεν θα έκτελεσθώσιν.

Ο κ. Παπακωστούπουλος είνε ή τελειότερα εκπροσώπησις άρχάνου της σημερινής κυβερνήσεως και δεν άμφιβάλλομεν, ότι ό κ. Δηλιγιάννης θα καμαρήν τό σκεύος της έκλογής του.

Αλλά μη λαμβάνοντες ύπ' όψει τήν μικροπροσπή έλευσίντητα της σημερινής διοικήσεως, παρανομούσης τήν πρόδον του Βόλου κατά τρέπον τόσον υβριστικόν πρός τήν δημοτικήν αυτού άυθυκαρξίαν και άποκρίνοντες εις μόνα τά έργα, τά συντελεσθέντα ήδη άπό της προσηρήσεως κατά τό διάστημα της δημοτικής διοικήσεως του κ. Καρτάλη ως και εις τά όρειλόμενα εις τήν δραστηριότητα των κατοίκων, άναγνωρίζομεν εν αυτέσι τήν εύεργετικήν επί της πόλεως έπίδρασιν της ελευθερίας.

Εληρομένησ να σημειώσθι, ότι ό νομαρχός διέγραψε και τήν εν τω προπολιτισμικό άναγραφομένην πίστωσιν διά τήν μισθοδοσίαν των άστυνόμων, οτινες και άπελύθησαν. Πόλις ως ό Βόλος χωρίς άστυνόμους! Τά συγχαρητήριά μας, κύριοι Δηλιγιάννη και Παπακωστούπουλε.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ

Κατά τινι είδησιν εν Κιέδου πρός τας είσημερίδας της Βιέννης, ή μεγάλη δούκισσα Όλγα ήρώτοκτώνησ, λαδούσα ισχυράν δδαν μορφήσ εντός της σιδηροδρομικής άμλίτης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Έν τή α' στήλῃ της α' σελίδος του σημερινού άφηρου άναγνωστέον μετά του τρυφερά και εύόδου άνθούλιου, έκ του πλουσίου ποιητικού άγροϋ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 'ΕΣΤΙΑΣ

Τά ύποκείμενά εντύπωσ του 'Εκονομολογίου Ημερολογίου της 'Εστίας, 1891 πωλούνται άπό της σήμερον εις τάς έδους ένταύθα και εν τας επαρχίας, άναλαβόντας τήν πώλησιν αυτών του Κεντρικού Πρακτορείου 'Ερημερίων. Το ήμερολόγιον της 'Εστίας είνε κομψότατον βιβλίον έν 200 σελίδων, περιέχον ποικιλωτάτην ύλην και πλήθος καλλιτεχνικών εικόνων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΒΑΣ

Ό θάνατος του Μόλτικε. — Ό Μ. δούξ Γεώργιος. — Ό ήγεμόν του Μαυροβουνίου. — Θάνατος του Μ. δούκου Νικολάου. — Η Μ. δούκισσα Σεργίου όρθόδοξος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14 'Απριλίου. — Ό στρατοχός Μόλτικε άπέθανε σχεδόν αιφνιδίως τήν 9,10 π. μ. Είχε διαπνύσει με όρεξιν, ουδέν δε προεμύνησ τήν καταστροφήν. Η κηδεία του θα τελεσθί τήν Τρίτην. Ο νεκρός θα καταταθί εις Κραϊζού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 14 'Απριλίου. — Ό μέγας δούξ Γεώργιος θα διατριμή επί δύο ήμερας ένταύθα.

ΚΑΝΝΑΙ, 14 'Απριλίου. — Ό ήγεμόν του Μαυροβουνίου άπύληθεν εις Βερολίνον.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 14 'Απριλίου. — Ό θεός του Τσάρου μέγας δούξ Νικόλαος άπεβίωσεν.

Η μεγάλη δούκισσα Σεργίου προσήλθεν εις τήν όρθοδοξίαν σήμερον.

Ο Μ. ΔΟΥΞ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Μνημόσυνον εν τω ρωσσικώ ναώ. — Τό πένθος εν τοις 'Ανακτοροις.

Επί τή άγγελία του θανάτου του μεγάλου δούκου Νικολάου, θεού της βασιλείσεσ Όλγας, έτελέσθη σήμερον τό πρώ εν τω ρωσσικώ ναώ μνημόσυνον, εις ό παρίστη ή βασιλίσσα εν βαθεί πένθει και τό προσωπικόν της ρωσσικής προεδρίας.

Εν τοις 'Ανακτοροις διατάχθη επί τω θανάτω του μεγάλου δούκου πένθος έκτώ ήμερών, άρχόμενον άπό σήμερον.

Ο μέγας δούξ Νικόλαος, άδελφός του αυτοκράτορος 'Αλεξάνδρου Β', ήτο τό τρίτον τέκνον του Τσάρου 'Αλεξάνδρου του Α', έγεννήθη εν Τσάρκος Σέλο τήν 27 'Ιουλίου 1831, ήτο δε γενικός ύπασιπτής του Τσάρου, στρατηρχός και γενικός έπιθεωρητής του μηχανικού.

ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

10 κατάδικος εις θάνατον. — Έκτέλεσις γυναικός.

Μνημόσυνον θετικώς ότι υπεγράφησαν τά διατάγματα έκτελέσεως 10 θανατικών ποινών, ών τινες θα έκτελεσθώσιν και ένταύθα.

Μεταξύ τούτων είνε και ή έκτέλεσις της Σαζιάνου, της ήρωίδος της εν Μοσχάτω συγγραφέσ συζυγοκτόνας.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΞΕΝΟΣ

Υπασιπιστής της βασιλείσεσ Βικτωρίας

Διατρίβει ένταύθα άφιόμενος εξ 'Αγγλίας ό εκ των ύπασιπιστών της βασιλείσεσ της 'Αγγλίας κ. Α. Γόρα, υίος του λόρδου 'Αρδουίν.

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τό Πάσχα των 'Εβραίων. — Η σήμερονή λιτανεία.

Κατά τηλεγράφημα ήμών εν Κερκύρας, πλήρης ήσυχία έπεσάρτησ χθές κατά τήν έσπρήν του Πάσχα των 'Εβραίων. Όμοίως εν πλήρη τάξει και μεγαλοπροπέει έκτελεσθη σήμερον τήν πρώτην ή συνήθησ λιτανεία του λειψάνου του άγιου Σπυριδώνος.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Άνεχώρησαν εις Πρέβεζαν.

Ός έγράψαμεν αι έν Κερκύρα άντισημικαί ταραχαί μετεβόθησαν και εις Λευκάδα. Έν τή νήσφ ταύτη κατοικούν δέκα μόνον 'Εβραίοι, παντες ύπόηκοι 'Οθωμανοί, οτινες όταν ήρχισαν οι Χριστιανοί να τους άπειλούν, άνεχώρησαν πρός τόν Τουρκικόν πρόξενον. Συνεπεί δε των παραστάσεων του προξενου αι άρχαί Λευκάδος απεπαρώσαν τους δέκα 'Εβραίους εις Πρέβεζαν.

Ο ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Συνελθόν χθές τό δημοτικόν συμβούλιον άπεφάσει να κάμη γενικήν έρεσιν του δημοτικού προϋπολογισμοϋ εις τό ύπουργειον των 'Εσωτερικών.

Η ΦΡΕΓΑΤΑ «ΦΙΛΗΝΕΙΑ»

Κατέπλευσε χθές π. μ. εις Πειραιά ή γαλλική φρεγάτα 'Ιργένειαν, ήτις χρησιμεύει ως σχολή των ναυκίων. Η φρεγάτα φέρε πλήρωμα 473 άνδρών και κυβερνάται υπό του πλοίαρχου κ. Σιών. Άμα τω κατάπλω μετά τους κεκανονισμένους πυροβολισμούς, ους άνταπέδωκεν ή μαρμαρξία «Πει-

ναίος», άνήλθον επί της φρεγάτας και έπεσκέψθησαν τόν πλοίαρχον αυτής ό πρόξενος της Γαλλίας και ό λιμεναρχός κ. Ζάκας.

Η «ΝΑΥΠΛΙΑ»

Πρόσκρούσεσ κατά της προκυματίας. — Τραυματισμός δύο ναυτών.

Χθές εν Πειραιά όλίγον έλειψε να γείνη μέγα δυστύχημα εν προσκρούσεσ της τορπιλοβέτιδος Ναυπλίας κατά της πρό του τελωνείου Προκυματίας. Έν ή δηλαδή ή τορπιλοβέτις έπλησίαζε εις τήν ρηθείσαν προκυμαίαν με μικράν ταχύτητα, ίνα άποδιδασθώσιν οι έν αυτή ναύται και άξιωματικοί, αίφνης ή ταχύτης ήξήσεσ και με μεγίστην όρμήν έρρίθη επί της προκυματίας, ένθα βεβαίως θα έθραύετο τό σκάφος και πολλοί ναύται ήθελον πνιγή, άν μη τήν φοράν της δεν έμετρίαζον αι έπιπέδες και αι λέμβοι, επί των οποίων προσέκρουσε.

Τό δυστύχημα τούτο προήλθεν, ως έμυθώμεν, εν κακήσ συνενόησεσ του διοικούντος τήν τορπιλοβέτιδα κελουστου και του μηχανικού, διότι εν ή κελουστής διατάζει, ίνα μη προσκρούσθι επί των λέμβων ή τορπιλοβέτις έπισθεν έλτοταχώς, ό μηχανικός έκαμε έμπερσθεν έλτοταχώς.

Έκ του σφοδρού κλονισμοϋ, όν ύπέστη ή τορπιλοβέτις ένεκα της προσκρούσεσ, οι επ' αυτής έπίδαινοντες κατέπεσαν επί του καταστρώματος, κατά τήν πρώτην δε έτραυματίσθησαν δύο ναύται, εξών ό εις Ίωαν. Γιατάγας βαρέως κατά τήν κεφαλήν. Η τορπιλοβέτις μετά τό συμβάν έπείσπεφεν εις Νάυσταθμον, όπως έπίδιορθωθή.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΚΑΛΙΩΝ

Τό ύπουργειον των 'Εσωτερικών προκηρύττει διαγωνισμόν πρός προμήθειαν δωδεκακασιχίλων καλίων, 150 άδάμων, 100 άδακίων, είκοσκασιχίλων σραιριδοχγειών εκ λευκοσείδηρον και άλλων ένλογιών ειδών. Η δημοπρασία ενεργήθησεται τήν 23 τρέχοντος 'Απριλίου.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κλοπή. Χθές τήν έσπέραν ή κυρία Καλλιόπη Πετροκικινου μετόδισα εις φιλικήν τινι οικίαν παρήγγειλεν εις τόν υπάρετην αυτής 'Αντώνιον Σιμύλιαν να μεταβή μετά τινας ώρας και τήν συνοδύσει έπιστρέφουσαν. Αλλά αυτός έπωσέλθη εις τήν άπουσίαν της κυρίας του έκλεψε ή χρυσονομίσματα των 100 δραχμών, 2 των 25, και 30 δρ. εις άλλα νομίσματα και τρεις δακτυλίους άδαμαντινούς αξίας 640 δρ. και ή κυρία του ... τόν περιμένει άκόμη.

Τραυματισμός

Χθές τήν νύκτα εις τή Χανθεία ό Σταύρος Κούσης έρίσθη μετά του Σταύρου Μαρολλη έτραυματίσεν αυτόν δι' έγχειριδίου, μεθ' ό έφυγε με όλην του τήν ήσυχίαν ό άνθρωπος.

Συμπλοκή δια λόγουσ . . . έρωτικούς

Η σκηνή εν τή οδω Σόλωνος, ώρα 6 π. μ. της νύχης. Η 'Ελενη του τρούχου τούτου πόλεμου ήτο εύειδής τις υπηρέτρια και ό Πάρης ό υπηρέτης Κ. Κούλης, καθ' ου έπιστέθησαν εις κανονώλησ και εις καρεπόλησ. Μετά τήν ανταλλαγήν δε όλίγων φρονιδοκημάτων έτέθησαν εις ένέργειαν αι τρωαίκα κομπούρα και ηχηραία κίμα. Βύτυχθόσθους δεν έγύθη αίμα και μόνον ή συνοικία ανησυχήσε.

Τραυματισμός

Σήμερον τήν πρωίαν εν Πειραιά κατά τήν συνοικίαν Λεσκιά συνέθησαν συνήθη πράγματα. Ό 'Ηλ. Ίωάννου κερραγογέλης και ό Α. Παπαδάκης του αυτού επαγγελματός συνέπιον, εν τω πινειν δε φιλονεικήσαν, άγνωστον διά ποίαν αίτιαν, και ό Παπαδάκης εξαγαθόν μηχανηάν έτραυματίσεν τόν συνάδελφόν του ειτα δε έφυγε.

ΜΙΚΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Άνεχώρησεν εις Χανία της Κρήτης χάριν των έρωτων του Πάσχα ό άγαπητός φίλος κ. Μεγαλή Η. 'Ιατροδάκης φοιτητής της Νομικής. — Έπίσης ανεχώρησεν εις τήν ιδιαιτέραν αυτού πατρίδα Σμύρνην ό κάλλιστος νέος κ. Αγαμέμνον 'Αλεξιάδης φοιτητής της 'Ιατρικής. — Ό εν Λαμίας διδάκτωρ κ. Γεώργ. Καρανατάς δούξ ένώντιον του 'Αρείου Πάγου τας πρακτικας αυτού εξετασεις έτυχε παμψηφεί τήν άδειαν του δικηγόρου.

ΚΗ ΔΕΙΑ

Τόν άγαπυτόν ήμίν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

άποθανόντα σήμερον κηδεύομεν αύτον έκ της στήλαις του (όπου έκτελεσθήσεται) εν τω μνηστω τής Μητροπόλεως περί ώραν 9 π. μ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ο γαμβρός του Μουσιού 'Αθωνογέλου Ραλλού Η. Απαρορηγοπούλου Κωνσ. 'Αθανογέλης Ιωάννης 'Αθωνογέτης Φώτιος 'Αθωνογέτης [Η παρουσκα θεωρηθήσεται και ως ιδιαιτέρα πρόσκλησις].

ΕΤΑΙΡΙΑ Ο "ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ"

Συμφώνως πρός τό άρθρ. 32 του Καταστατικού της 'Εταιρίας «Σιδηροδρομος Θεσσαλίας», προσκαλούνται οι μέτοχοι αυτής να συνέλθωσιν εις Γενικήν Συνέλευσιν τή 30 'Απριλίου 12 Μαΐου έ.ε. ήμέρα Τρίτη ώρα 3 π. μ. εν τοις γραφείοις του Διοικητικού Συμβουλίου εν 'Αθήναις (οικία Μελά άριθ. 6).

Αντικείμενα της Γενικής Συνελεύσεως είνε τά εξής:

- α) Εξέτασις και έγκρισις του ισολογισμοϋ της 'Εταιρίας ως και της διαχειρίσεως αυτής κατά τήν χρείσιν του 1890.
- β) Έκλογή τριών Συμβούλων εις αντικατάστασιν των κ. κ. Χ. 'Αποστολίδου, Γ. Βαλαωρίτου και Η. Καλλιγιά, ών ή τριετής έντολή έληξε.
- γ) Έκλογή των έλεγκτών διά τό παρόν έτος 1891 συμφώνως πρός τό άρθρον 30 του Καταστατικού.

Οι κάτοχοι ενεργαστικών ή άνωνόμων μετοχών και οι αντιπρόσωποι μετόχων, οι έπιθυμούσιν να μελέθωσιν τήσ 'Εν. Συνελεύσεως, όφείλουσι, δέκα τουλάχιστον ήμέρας πρό της Συνελεύσεως, να καταθέσωσι τας μετοχάς αυτών και τά πληρεσούσια εις τό ταμειόν της Διοικήσεως εν 'Αθήναις, ή παρά τινι των έπομένων καταταγμάτων.

Έν 'Αθήναις παρά τή 'Εθνική Τραπεζή της 'Ελλάδος, παρά τή Τραπεζή Βιομηχανικής Πιστεως της 'Ελλάδος και παρά τή υποκαταστήματι της Τραπεζής Κωνσταντινουπόλεως.

Έν Βόλω παρά τή αυτού διευθύνσει της χρήσεως του Σιδηροδρομου.

Έν Κων/πόλει) παρά τή Τραπεζή Κων-
Έν Δουδίω) στατινουπόλεως.
Έν Παρισίοις)

Τά άποδεικτικά καταθέσεως χρησιμεύουσι τοις Μετόχοις και τοις αντιπροσώποις αυτών ως εισιτήρια διά τήν Γενικήν Συνέλευσιν. Οι έξοντες άνωνόμους μετοχάς ως ένέχοντες παρά τινι Τραπεζή δύναται να προσάγωσι τό πιστοποιητικόν της ένεχυρίσεως έμφορμών τους αριθμούς των μετοχών.

Έν 'Αθήναις, τή 14 'Απριλίου 1891
Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου
Θ. Η. ΒΛΑΣΤΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
Σ. ΔΕΛΤΑ

Γνωστόν ποιούμεν εις τήν αξιοτίμον πελατεία ήμων, ότι τό ήμέτερον αρχίον «Ξενοδοχείον της 'Αττικής» μεσηνομάσκειν:

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Όστος ό τίτλος του ήμετέρου ξενοδοχείου, εύρισκομένου πάντοτε εν τή επί της πλατείας Συντάγματος και άπέναντι των 'Ανακτορών μεγάλη οικία Κορνηλιά, έστι εις τό εξής:

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

ΠΡΩΗΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

HOTEL VICTORIA

CI-DEVANT HOTEL D'ATTIQUE

Τό ήμέτερον ξενοδοχείον συν τή άλλαγή του τίτλου ανακαινίσθησ διαθέτει νυν λαμπράς αιθούσας ιδιαιτέρας γευματίας, καπνιστήριον, αναγνωστήριον, και ιδιαιτέρας αιθούσας Κυριών. Διοργανώσκειν δε παρά τό ύπάρχον έστιατόριον κατ' έκλογήν (à la carte) και άλλο τοιοούτον επί ωρισμένη τιμή (table d'hôte) και έπιλουτίσκειν τήν σιναποθήκην διά λαμπών προμηθειών. Η ποιικιλία ήμων ή καθαρότης και λεπτότης της μαγειρικής του ξενοδοχείου ήμών και ή μεριμνα, ήν καταβάλλομεν πρός εύχαρίστησιν της ήμετέρας πελατείας, υπό παλαιά έπούν, είνε από μακρόν έδώ άγνωστοσμέναι, πεποιθημεν δε ότι τό Σ. κανών θέλει εξακολουθήσει τιμών ήμας πάντοτε, διά της υποστηρίξεως του.

Έν 'Αθήναις, τή 12 'Απριλίου.

